

Eğitim için Yeni Bir Ortam: Twitter

A New Media for Education: Twitter

H. Ferhan Odabaşı
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
fodabasi@anadolu.edu.tr

Özge Mısırlı
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
ozgekarakus@gmail.com

Selim Günüş
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
sgunuc@anadolu.edu.tr

Zeynep Şahin Timar
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
zeynep.sahins@gmail.com

Mehmet Ersoy
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
mehmet.ersoy@ogu.edu.tr

Seçil Som
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
serkancankaya@anadolu.edu.tr

Fevzi İnan Dönmez
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
inantr@gmail.com

Tayfun Akçay
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
tayfunakcay@gmail.com

Osman Erol
Anadolu Üniversitesi, Türkiye
osmanerol@gmail.com

Özet

İnternetin yaygın kullanılmaya başlanması, farklı uygulamaların da yaygınlaşmasını beraberinde getirmektedir. Günümüzde, yaygınlaşan uygulamaların başında Web 2.0 uygulamaları gelmektedir. Web 2.0 uygulamaları özellikle zaman ve mekandan bağımsızlık özelliği ile oluşturulan bilgi topluluklarının etkileşiminin artmasına neden olmuştur. Bilgi toplulukları arasındaki etkileşimin artması aynı zamanda bilginin hızla yenilenmesi ve tüketilmesi anlamına da gelmektedir.

Bilginin değişim hızı göz önüne alındığında, yaygın olarak kullanılan Web 2.0 uygulamalarından olan Youtube, Facebook, Twitter, Wikiler ve Bloglar bireylerin bilgiyi takip etmelerini kolaylaştırmaktadır. Farklı ilgi alanlarından pek çok profesyonel tarafından kullanılan Twitter bu uygulamalar arasında popüler olanlardan biridir. Twitter'ın farklı kesimler tarafından kullanımı, içinde öğrencilerinde bulunduğu bir çok bireyi bu uygulamaya yöneltmiştir. Tüm bunlar göz önüne alındığında öğrenciler arasında giderek yaygınlaşan Twitter'ın, eğitim amaçlı kullanılmasına ilişkin uygulamaların yaygınlaştırılması biz eğitimcilerin görevidir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, sosyal ağlar, Twitter, yeni öğrenme ortamları.

Abstract

As the Internet becomes more widespread, common use of various applications originated from this technology has come into question. Among these, Web 2.0 applications enhance the interaction between knowledge communities due to its attractive features as being interactive and anytime and anywhere connection. The increase of interaction between knowledge communities also means rapid knowledge regeneration and consumption as well.

Taking into account the rapid change in knowledge, the widespread Web 2.0 applications like Youtube, Facebook, Twitter, Wikis and Blogs facilitate the following of the information. Twitter, which is used by many professionals from different fields, is now a popular application. The use of Twitter by different communities also orientates students to follow others toward their interests. Considering these, we as educators are responsible for the dissemination of Twitter use for educational purposes.

Keywords: Education; social networks; Twitter; new learning environments.

Giriş

Bilişim teknolojilerinin yaratmış olduğu bilgi toplulukları, zamandan ve mekandan bağımsız bir şekilde birbirleriyle etkileşim halindedir. Böylelikle uzakların yakın olduğu, bilginin üretim ve paylaşımının yeniden tanımlandığı bir dijital ortamda yaşanmakta; teknolojinin söz konusu yaşantılardaki rolü her an farklılaşmaktadır. Bu noktada, başlangıç zamanını unutturacak düzeyde bir hız devriminin yaşanmakta olduğu gerçeği gündeme gelmektedir.

Karar vermenin bir öğrenme süreci olarak görülmesi gerekliliğine karşın; günümüzde birçok konuda eylem ile ona zemin hazırlayan etkenlerin getirilerinden en uygun olanını seçme ve karar verme arasındaki zaman dilimi giderek kısalmaktadır. Öte yandan bağlaşım halindeki bireyler açısından düşünüldüğünde, artık karar vermenin doğrudan bir süreç olarak algılanmadığı söylenebilir. Asıl olan hızdır ve gereksinim duyulan bilgiye hızlı erişebilmektir.

Sosyal paylaşım platformlarındaki paylaşım trafiği günlük hayatın monotonluğundan biraz olsun sıyrılmaya olarak yorumlanabilir. Ayrıca zaman aldığı, insanları işinden alkoyduğu düşünülen bu tür uygulamalar aslında azımsanmayacak ölçüde "Ben ne yapıyorum?", "Ne düşünüyorum?" ve "Nerede yaşıyorum?" sorularını sordurmaktadır; söz konusu sorulara yanıt aramak ayrı bir tartışma konusu iken, bu soruları artık sosyal paylaşım platformları bireylere sormaktadır. Sanal üretim ve tüketimin hızı kimi zaman doğru bilgiye ilişkin karar vermenin önüne geçebilmekte, bu noktada pratik bilgilerin ve deneyimlerin paylaşılacağı ve aynı oranda sosyal etkileşimin ön plana çıktığı platformlar önem kazanmaktadır. Kısacası Web ortamının sürümleri değişime uğradıkça, bu ortamda bilginin paylaşım türleri de söz konusu platformlar yoluyla çeşitlenmektedir.

Web 2.0 Teknolojileri

WWW (World Wide Web) 1994'ten beri hızla gelişmektedir. Web'in ilk evresi olan Web 1.0'da sadece, elektronik ortamda bulunan bilgi kaynakları gibi çalışan salt okunur ortamlar bulunmaktaydı. Bu ortamlar kullanıcıyla herhangi bir etkileşimin olmadığı, kullanıcıya arama yapmaktan başka hiçbir işlem yapma olanağı vermeyen standart HTML sayfalardan oluşmaktaydı. Temel amaç, kitleler için oluşturulan içeriklerin ulaştırılması ve bir kaynaktan bir çok kişiye yayın yapmaktır (Selwyn, 2007).

Kullanıcıyla etkileşim gereksinimi, bilişim teknolojisindeki gelişmeler ve alt yapı ihtiyaçlarının hızla karşılanarak gelişmesi Web 1.0'dan Web 2.0'a geçişi sağlamıştır (Atıcı & Yıldırım, 2010). Web 2.0 kavramı ilk olarak 2004 yılında bir konferansta O'Reilly ve MediaLive arasındaki beyin fırtınası oturumunda ortaya çıkmıştır (O'Reilly, 2007). Web 2.0 kavramı, web tabanlı etkileşimli ansiklopedileri, sosyal ağ sitelerini, iletişim araçları haline gelen sosyal ağları ve öğrenme toplulukları ile paylaşım olanağı sunan ikinci nesil web servislerini kapsamaktadır (Şendağ, 2008). Tablo 1 'de Web 1.0 ve Web 2.0 kullanıcılarının aralarındaki farklar belirtilmiştir (Alcatel-Lucent, 2008).

Tablo 1

Web 1.0 ve Web 2.0 Kullanıcılarının Aralarındaki Farklar

Kullanıcı 1.0	Kullanıcı 2.0
Sadece içerik araştırması yapar ve pasif okuyucudur	Aktif olarak çevrim içi içeriğin oluşturulmasına ve paylaşılmasına katkı sağlar
İçeriği sağlayan kişiye bağımlıdır, kendi fikirlerini ifade edemez	Fikirlerini beyan eder ve sunulan içeriği değiştirebilir
Genellikle ilk nesil ağ bağlantı cihazlara ile İnternet ortamına bağlanır	Genellikle yeni nesil geniş ağ İnternet bağlantıları hatta fiber optik kullanır.
Web sayfalarını olduğu gibi kullanır	Web sayfalarını ve içeriğini düzenler
E-Posta ana iletişim aracıdır	Bire bir iletişim programları ana iletişim aracıdır
Ana erişim noktası bilgisayarlardır	Bir çok farklı cihazı kullanarak bağlantı sağlayabilir
İnternet ortamına zaman erişimli olarak bağlanır	Sürekli İnternet ortamına bağlıdır

Web 2.0 için bir çok tanım bulunmaktadır. En basit anlamda Web 2.0 her hangi bir kullanıcının internette kolayca içerik oluşturabilmesi ve var olan içeriklere müdahale edebilmesidir (Atıcı & Yıldırım, 2010). Selwyn'nin (2007) kullanıcıların istekleri sonucunda ortaya çıkan gereksinimlerin karşılanması için geliştirilen teknolojilerin ve tasarım karakteristiklerinin tamamı olarak tanımladığı Web 2.0'ı, Şendağ (2008) ise kullanıcıların kendi içeriklerini oluşturmalarına, düzenlemelerine, içerikleri sıralayıp birbirleriyle paylaşmalarına ve paylaşılan içeriğin dağıtımına doğrudan katılmalarına izin veren bir sistem olarak tanımlamıştır.

Web 2.0 bir tür yazılım veya programlama dili olmamakla birlikte, var olan web teknolojisini daha kullanılabilir ve daha fonksiyonel hale getiren, yeniliklerle düzenlenmiş bir konsepttir (Aslan, 2007; Karaman, Yıldırım & Kaban, 2008). Bu konsept, metinler, sesler, fotoğraflar, videolar gibi çoklu ortam araçlarının paylaşılmasını sağlayan uygulamaları sayesinde kullanıcılar arasındaki iletişimi ve işbirliğini destekler (Gülbahar, Kalelioğlu & Madran, 2010). Ayrıca Web 2.0 'la ortaya çıkan uygulamalar, kullanıcıların hiçbir tasarım bilgisine sahip olmadan kendi içeriklerini yaratarak diğer kullanıcılarla paylaşabilmelerini de sağlar (Şendağ, 2008).

Web 2.0 kullanıcıların katılımı ile özelleşir. Daha önceki web sitelerinin aksine Web 2.0 uygulamalarında kullanıcılar, sistemi besleyen en önemli parçalardır. Dağıtık yapıya ve sistemlerin modüler olarak genişleyebilmesine olanak sağlayan belirli standartlar üzerine oturtulmuş Web 2.0 uygulamaları, kullanıcılara düşüncülerini paylaşabilecekleri, diğer bireyler ile iletişim kurabilecekleri sosyal bir ortam sunarlar. Web 2.0 uygulamalarında en önemli içerik sağlayıcılar kullanıcılar olduğundan, kullanıcıların üretilen içerikler üzerindeki etkisi büyüktür. Kullanıcılar üretilen tüm içeriklerden sorumludur. Bir uygulama ya da yaklaşımın Web 2.0 olarak tanımlanabilmesi için aşağıdaki özellikleri barındırması gerekmektedir (O'Reilly, 2007; Dawson, 2007).

- **Katılım:** Web 2.0 kavramı, katılım ile var olur; katılım ile gelişir. Web 2.0 dönüşümü web güncelleri, sosyal ağlar ve ücretsiz video ve resim yükleme gibi platformların var olması ile başlamıştır. Bu platformların ortak özelliği ise iş birliği içinde sıradışı bir şekilde kolayca içerik üretebilmenize ve bu içerikleri herkes ile paylaşabilmenize olanak sağlamasıdır (O'Reilly, 2007). Web 2.0 insan merkezlidir. Oluşturulmuş olan her türlü içeriğe, uygulamaya katılabilmenize ve fikir beyan edebilmenize olanak sağlar (Williams, Karousou & Mackness, 2011).

- **Standartlar:** Standartlar, Web 2.0 için gerekli olan platformu sağlar. Uygulamalara ve içeriklere erişmek için yaygın olarak kullanılan ara yüzler, yeniden yapılanan İnternet dünyasında yer alan tüm öğelerin entegrasyonunu sağlar ve bir iskelet vazifesi görür. W3C konsorsiyumu gibi İnternet dünyasının bu yeni gelişimi için standart oluşturan kurumlar, içeriğe ve uygulamalara erişimde ortak ara yüzlerin kullanımını teşvik eder ve böylelikle dönüşüm sürecinin hızlı ve karmaşıklaşmadan geçilebilmesine yardım ederler. Veri işleme, uygulama ve paylaşmada kullanılan bu ortak yöntemler sayesinde Web 2.0 ile doğan yeni teknolojiler kolaylıkla sistemlere entegre edilebilmekte, modüler yapıları sayesinde defalarca tekrarlanabilmekte ve en önemlisi kararlı bir şekilde çalışabilmektedir.
- **Dağıtık Yapı:** Web 2.0 kendi içerisinde mimarisiyle, katılım ve kullanımıyla dağıtık bir yapıdadır. Bu yapının gücü ve esnekliği dağıtık yapıda tasarlanmış uygulamalardan doğar. İçerik ve servisler tek bir merkezi sistem üzerinden sunulmaz (Akbulut & Kıyıcı, 2007). Bunun yerine bir çok farklı bilgisayar ve sistem yoluyla paylaşılır. Bu da kullanıcıların sürece kolayca katılımını, uygulamaları sorunsuzca kullanabilmesini ve veri güvenliğini sağlar.
- **Açıklık:** Web 2.0 dünyasının bu kadar kolay benimsenmesi ve hızlı bir şekilde büyümesinin altında yatan en büyük etmen açık ve şeffaf oluşudur. Web 2.0 dünyasının bir parçası olan geliştiriciler ve şirketler uygulamalara ve içeriğe açık ve şeffaf bir erişim sağlarlar. Web 2.0 dünyasının açıklık ruhunu oluşturan bu olanaklar, paylaşımın kullanıcılar arasında artmasına ve fikirlerin ortak, herkes açık ortamlarda buluşmasına yardımcı olur.
- **Modülerlik:** Web 2.0 tekiliğin, bireyselliğin tam zıt tarafında bir antitezi gibi durur. Web 2.0 bir çok bileşen veya modülden oluşur. Birbirleri ile entegre çalışacak şekilde tasarlanan bu bileşenler belirlenen standartlar üzerinde uygulamaların beraber çalışmasını sağlar. Bu şekilde uygulamaları oluşturan tüm parçalardan bir bütün oluştururlar. Daha büyük ve daha güçlü olan bu yapı, diğer parçalarının içerisine kolaylıkla bütünleştirilebildiği, daha güvenilir ve verimli bir altyapıyı oluşturur.
- **Kullanıcı Kontrolü:** Web 2.0 teknolojilerinin en önemli özelliği, kullanıcıların sunulan veya kendileri tarafından oluşturulan içeriği kontrol edebilmesi, değiştirebilmesi ve düzenleyebilmesidir. Kullanıcılar İnternet ortamındaki tüm aktivitelerinden sorumludur. Her biri katılımcı, yönetici ve editördür. Katılımcıların oluşturulan veya sunulan içerikler üzerindeki etkisi, bu güçlü akımın en önemli yapı taşlarından birini oluşturur.
- **Kimlik:** Kimlik, hem Web 2.0, hem de yeni nesil İnternet teknolojilerinin kritik bir öğesidir. Bireyler internet üzerinde kendilerini diledikleri şekilde sunabilirler. Özellikle sanal dünyalarda ve sosyal ağlarda; kullanıcılar kendilerini en iyi şekilde ifade eder, diledikleri kimlikleri seçebilirler. Yine eğer isterlerse sahip oldukları gerçek kimliklerini kullanarak da etkileşim içinde bulunabilirler. Web 2.0 bireye internet üzerinde dilediği şekilde yer alma olanağı sağlar.

Web 1.0 teknolojisinden Web 2.0 teknolojisine geçişte önemli rol oynayan bir çok yeni nesil Web 2.0 teknolojisi vardır. Bunlardan en yaygın kullanılanları Web güncelleri (bloglar), birleştirme (aggregation), AJAX (Asenkron Javascript ve XML), API (Uygulama Programlama Arayüzü), yerleştirme (embedding), folksonomi (folksonomy), mashups, karma (remixing), özet bilgi (RSS), etiket bulutu (Tag Cloud), etiketleme (tagging), sanal mimari (virtual architecture), widget, XML (eXtensible Markup Language) ve mikro web güncesidir (mikroblog).

Aşağıda yaygın olarak kullanılan Web 2.0 uygulamalarına örnekler verilmiştir:

Youtube

Youtube, İnternet üzerinden video paylaşımına olanak sağlayan bir web sitesidir. İçerik paylaşımı, fikir alışverişi, etiketleme, içeriğe puan verme gibi Web 2.0 teknolojilerini içerisinde barındırır. Youtube üzerinden ilgili alanlarda materyal oluşturularak, kullanıcılar bilgi alabilmeleri ve öğrenimlerine katkıda bulunabilmeleri amacıyla sunulabilmektedirler (Burke ve Snyder).

Wikipedia

Kullanıcılar tarafından oluşturulan ve Viki (Wiki) olarak adlandırılan çeşitli dinamik web sayfalarını barındıran bir web sitesidir. İçerisinde ansiklopedilere benzer çeşitli konularda bilgiler barındırır. Siteyi ansiklopedilerden ayıran en önemli özellik, içerik üreticilerinin kullanıcılar olmasıdır. Kullanıcılar işbirliği içerisinde basit metin düzenleme araçları kullanarak içerikler üzerinde değişiklik yapabilirler. Etiketleme ve RSS gibi Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına da olanak sağlar. İçerik üzerinde istenmeyen bir değişiklik yapıldığı takdirde, moderatör anında müdahale ederek içeriğin kimseyi rahatsız etmeyecek şekilde yayınlanmasına olanak sağlar (Caverly ve Ward, 2008).

Second Life

Alt yapısında sanal mimari kullanan bir diğer Web 2.0 teknolojisi olan Second Life, kullanıcılara kendi 3 boyutlu karakterlerini oluşturabildikleri sanal bir dünya sunar. Bu sanal ortamda kullanıcılar kendi oluşturdukları karakterleri kullanarak, gezintiler yapabilir, alışveriş gerçekleştirebilir ve toplantılara katılabilirler (Burgess & Caverly, 2009).

Blogger

Blogger, en yaygın olarak kullanılan web güncellerinden biridir. Blogger'lar içerik oluşturma ve değiştirme, etiketleme, yorum yazma, oluşturulan içeriğe puan verme, API, widget, RSS gibi bir çok teknolojiyi üzerinde barındırır (Kesim & Ağaoğlu, 2007). Blogger üzerinden kullanıcılar beklenti ve istekleri çerçevesinde kendi günlüklerini oluşturabilir ve bütün düşüncelerini paylaşabilir, diğer kullanıcılarla fikir alışverişi yapabilirler.

Facebook

En bilinen Web 2.0 uygulamalarından biri de Facebook sosyal ağ uygulamasıdır. Kullanıcıların iletişim kurmak istedikleri kişiler ile sanal ortamda buluşmalarına ve ilişkilerini sosyal ortamda sürdürülebilmelerine olanak sağlar (McLoughlin & Lee, 2008). Facebook içerisinde etiketleme, içerik puanlama, içerik paylaşımı, widget ve API gibi bir çok Web 2.0 teknolojisi kullanılır. Kullanıcılar sanal olarak kendilerine ayrılan alanlarda arkadaşları ile iletişime geçebilir, resimlerini görebilir, paylaştıkları video gibi medyaları görüntüleyebilirler (Reid, 2011).

Twitter

En önemli mikroblog ortamlarından biri de Twitter web sitesidir. Kullanıcılar Twitter üzerinden takip etmek istedikleri kişileri ekleyerek kendilerine bir ağ oluşturabilir hatta kendi profesyonel öğrenme ağlarını kurabilirler (Greenhow, 2009). Twitter üzerinde kullanıcılar, 140 karakter ile aynı web güncellerinden olduğu gibi fikir ve düşüncelerini, resim, video ve diledikleri sayfaların web adreslerini paylaşabilirler. Başka kullanıcılar da bu paylaşımlara yorumlarda bulunabilir ya da kendi ağlarındaki diğer bireylerin de görebilmesi için yeniden paylaşabilirler. Kendi ağlarını kuran kullanıcılar bu ağları

kullanarak iletişim ve işbirliği içinde belirli konular üzerinde hızlı bir şekilde fikir sahibi olabilir hatta hiç bilmedikleri bir konu hakkında kendilerini eğitebilirler (Greenhow, 2009).

Twitter'ın Gelişim Süreci ve Özellikleri

Web 2.0 teknolojisi sağladığı dinamik yapı ile kullanıcıları, hem içerik tüketen (consumer) hem de içerik üreten (producer) anlamına gelen tüketen üretici haline getirmiştir. Kullanıcılar blog, wiki, sosyal ağlar gibi Web 2.0 teknolojilerini kullanarak hiçbir programlama dili ve uzman yazılım bilgisi gerektirmeksizin kolaylıkla içerik üretebilmekte, bu içeriği anında güncelleyebilmekte ve paylaşabilmektedirler. Twitter da günden güne kullanıcı sayısını artıran popüler Web 2.0 teknolojilerinden biridir. Twitter, insanların web ortamında bilgilerini, duygularını, düşüncelerini veya ne yaptıklarını anlık kısa ifadelerle yazarak paylaştıkları bir sosyal ağ sitesidir. İfade ve durumların metin ile aktarılmasının 140 karakter ile sınırlı olması Twitter'ın mikroblog özelliğini, takipçiler aracılığı ile ağ içinde yayılması da, sosyal ağ özelliğini göstermektedir.

2006 yılında teknoloji girişimcileri Evan Williams, Jack Dorsey ve Biz Stone tarafından geliştirilen Twitter, internet üzerinden SMS (kısaca mesaj) olarak ortaya çıkmıştır. Özellikle Twitter'ın mobil teknolojilerden (SMS ile ya da internet ağı ile) takip edilebilmesi erişilebilirliğini ve hızını artırmaktadır. Diğer blog uygulamalarına karşın sosyal ağ yapısı güçlü bir iletişim ve sosyal destek ortamı oluşturmaktadır. Basit ara yüzü, öz ve açık ifade özelliği, kullanımını ve içerik oluşturmayı kolay hale getirmektedir (Altunay, 2010; O' Reilly ve Milstein, 2009). Twitter'ın ilk örneği San Francisco da bir web şirketi olan Odeo çalışanları için kullanılmış ve daha sonra geliştirilerek tam sürümü sunulmuştur (Kierkegaard, 2010).

Twitter'ı farklı araştırmacılar, farklı bakış açılarıyla ele almışlardır. Dünya üzerinde milyonlarca kullanıcısı olan Twitter, bireylerin bilgisayar veya cep telefonu kullanarak arkadaş çevreleriyle, aileleriyle veya iş arkadaşlarıyla sürekli iletişim halinde olmak için kullandıkları bir çevrimiçi sosyal ağıdır (Huberman, Romero ve Wu, 2009). Kwak, Lee, Park, ve Moon'a (2010) göre ise Twitter; gündemde son olarak neler olup bittiğinin paylaşıldığı bir mikroblog sistemidir. Bir ifade biçimi olan mikroblog uygulamaları, geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde ivme kazanmış olup, Twitter'ı en popüler mikroblog uygulaması haline getirmiştir (Wright, 2010). Medya özelliğine dikkat çeken bir diğer açıklamaya göre Twitter, hızlı bir şekilde, stratejik iletişim kampanyalarının en sık kullanıldığı sosyal medya servisi özelliğiyle dikkat çekmektedir (Stelzner, 2009).

Twitter üzerinden kullanıcılar, "Tweet" (ileti) adı verilen ve 140 karakterden oluşan mesajları, "followers" (takipçi) adı verilen diğer kullanıcılarla paylaşarak, kitlesel ve kişiler arası iletişim kurabilmektedirler (Chen, 2011). Bu ağ ortamında, kullanıcıların tweetlerini nasıl ifade etmeleri gerektiği üzerinde rehberlik görevi gören "Ne yapıyorsun?" gibi kapsayıcı bir soru ifadesi yer almaktadır (Mischoud, 2008). İnsanlar ne yaptıklarını paylaşmanın yanı sıra, 140 karaktere sığdıracabilecekleri her şeyi paylaşabilirler. Twitter üzerinden istenilen kişilerin tweetlerini izlemek için "follow" (takip) isteği gönderilebilmekte ve bu takip karşılıklı olma zorunluluğu taşımamaktadır. Bazı kullanıcılar binlerce kişiyi takip ederken, bazıları birkaç kişiyi, yine bazı kullanıcılar sadece tanıdıkları kişileri takip ederken, bazıları da ilginç buldukları yabancıları veya ünlüleri takip etmektedirler (Boyd, Golder ve Lotan, 2010).

Twitter'ı diğer sosyal ağlardan ayıran temel özellikler şöyle sıralanabilir (Blake, Agarwal, Wigand ve Wood, 2010) :

- Kullanıcıların karşılıklı takiplerinin zorunlu olmaması,
- İleti uzunluğunun 140 karakter ile sınırlı olması,
- Çok sayıda araç (mobil cihazlar, bilgisayarlar) tarafından destekleniyor olması,

- Masaüstü uygulamalarına (widget) ve alışılmış arayüzün ötesinde çeşitli web uygulamalarına sahip olması.

Twitter'ın hızlı gelişimi ve çeşitli uygulamalarla zenginleştirilmiş yapısı, kullanıcıların Twitter'a daha fazla ilgi göstermesini sağlamıştır. Farklı amaçlarla kullanılabilen Twitter'a bağlanma sebepleri; internet ağının bir parçası olmak, milyonlarca insanın fikirlerini, duyduklarını, hissettiklerini, ilgi alanlarını öğrenmek, hayatta olup bitenleri not etme yöntemi olarak tweet yazmak, düşündüklerini, okuduklarını, bildiklerini paylaşmak ve çevreleriyle temas halinde olmak şeklinde sayılabilir (Fitton, Gruen ve Poston, 2010). Bunlara ek olarak Grosseck ve Holotescu'a (2008) göre, pazarlama, siyaset, medya ve eğitim gibi amaçlarla da Twitter kullanımından bahsetmek mümkündür.

Twitter'ın kullanım sürecinde, kullanıcılara kattığı en önemli özelliklerden biri öğrenmektir. Kullanıcılar, arkadaş çevrelerinden, akrabalarından, model olarak gördükleri kişilerden, öğretmenlerinden, haber gruplarından veya sevdikleri ünlü kişilerden doğrudan ya da dolaylı olarak haberdar olma ve bilgi edinme şansına sahip olmaktadır. Bu bağlamda Twitter'la beraber gelişen öğrenme ortamında, bazı öğrenme kuramlarından bahsetmek mümkündür.

Twitter ve Kuramlar

Twitter'ın bilgi paylaşımında sıkça kullanıldığı görülmektedir. Bu açıdan bakıldığında öğrenme bağlamında kuramlarla Twitter arasındaki ilişki oldukça çarpıcıdır. Kuramlar gözden geçirildiğinde pek çok kuramla ilişkilendirilebileceği görülmekte olan bu sosyal paylaşım sitesinin daha çok çevrimiçi öğrenme, mobil öğrenme, durumlu öğrenme, sosyal bilişsel öğrenme, bağlantıcı öğrenme, işbirlikli öğrenme, akran öğrenme kuramlarıyla ilişkili olduğu söylenebilir.

Alanda e-öğrenme olarak da geçen ve tanımlarından biri teknolojinin öğrenme ve öğretme amaçlı kullanımı (University of Alberta, 2005) olan çevrimiçi öğrenmenin eğitimde Twitter kullanımıyla bazı özellikleri paralellik göstermektedir. Çevrimiçi öğrenmenin, zamandan ve mekandan bağımsız olması ve her durumda iş birliğine olanak sağlaması bakımından Twitter ile benzerlik gösterdiği söylenebilir. Twitter'ın, kullanıcıya o an tartışılan konuda, alanda söz sahibi kişileri de takip edip bilgi alma olanağı sağladığı için bilgiye ilk elden ulaşma bağlamında üstünlüğünün olduğu söylenebilir. Ancak her an bilgisayar bulma ve internet erişimi sağlayabilme gibi sıkıntıların, öğrenenler için sınırlılık oluşturduğundan da bahsetmek mümkündür (Kurbel & Hilker ,2002; Akt. Avenoğlu,2005). Öte yandan, mobil öğrenmenin temelini her an taşınabilir teknolojilere dayandığı gerçeği (Keegan, 2005), Twitter'ın mobil öğrenme için en uygun araçlar arasında olduğunu göstermektedir.

Teknolojik araçların kullanıldığı kuramların dışında, teknolojinin kullanımının şart olmadığı durumlu öğrenme kuramında da, Twitter kullanımının önemli olduğu söylenebilir. Durumlu öğrenme kuramı, yapıcı yaklaşımın, "öğrenme, gerçek hayat bağlamında gerçek görevler ve sosyal deneyimler ile yapılandırılır" varsayımına dayanmaktadır (Kılıç, 2004, s.309). Sadece bu tanımdan hareketle bile Twitter'ın zaten gerçek yaşamda da sıkça kullanılıyor olması ve iletişimi artırarak sosyal deneyimleri artırması bağlamında etkili olduğu söylenebilir. Ayrıca Twitter'ın günlük hayatta aktif olarak kullanılması, durumlu öğrenmenin temelini oluşturan, gerçek hayattan olması varsayımıyla doğrudan ilişkili olduğundan, kuramı destekler niteliktedir. Başka bir öğrenme kuramı olan sosyal bilişsel öğrenme kuramının dayandığı ilkeler de diğer kuramlara benzer şekilde eğitimde Twitter kullanımı desteklemektedir. Senemoğlu (2009) dolaylı öğrenme kapasitesi ilkesini açıklarken, öğrenenlerin sadece kendi yaşantılarıyla değil başkalarının yaşantılarını gözlemleyerek de öğrenilebileceğini ifade etmiştir. Twitter'da bireylerin başkalarını tek taraflı takip etmesi ve sevip takip ettiği kişiyi pek çok yönden taklit etmesi mümkündür.

Bahsedilen kuramlar her ne kadar eğitimde Twitter uygulaması ile ilişkili olsa da bazı kuramlar bu uygulama ile daha yakından ilgilidir. Bağlantıcı öğrenme kuramı, önceden teknolojidenden etkilenmeyen bilginin artık teknolojidenden oldukça etkileniyor olması, teknolojinin bizim iletişimimizden, öğrenmemize kadar pek çok konuya dahil olması, formal öğrenmenin bireylerin öğrenmesindeki etkisi, öğrenmenin sürekli devam etmesi gereği ve karar vermeye etkisi gibi nedenlerle öğrenme açısından önemli kuramlardan biri haline gelmiştir (Siemens, 2004). Özellikle teknolojideki hızlı gelişmeler, bilgiye daha kolay erişimin ve bilginin daha çabuk tüketilmesinin yolunu açmıştır. Bu nedenle Twitter gibi bir uygulama ile bilginin anlık edinilmesi önemli hale gelmiştir. Bunun yanında takip edilen kişilerin paylaştıklarını okuyarak bile öğrenenlerin yeni bilgileri takip etmeleri ve öğrenmeleri mümkündür. Twitter'ın sunduğu önemli fırsatlardan biri olan tek taraflı takip sayesinde öğrenen kendi ilgileri doğrultusunda hangi kişi ve konuları takip edeceklerine karar vererek aslında farkında olmadan kendi öğrenmelerini düzenleyebilmektedirler.

Twitter ile yakından ilgili başka bir öğrenme kuramı ise iş birlikli öğrenme kuramıdır. Yapılan pek çok çalışmada genelde sosyal medyanın özelde ise Twitter'ın iş birlikli öğrenmeyi destekleyen bir uygulama olduğu belirtilmiştir (Honeycutt & Herring (2009); Manzo (2009); McCool (2011)). Böyle bir uygulamanın hem öğrenci açısından hem de öğretmen açısından iş birlikli öğrenmeyi kolaylaştırdığı söylenebilir. Öğrenci açısından bir araya gelme zorunluluğunu ve zorluğunu ortadan kaldırırken, öğretmenlere de tüm grubun çalışmasını kontrol etme olanağı sağlar. Ayrıca, öğretmenlerinden yeterince yararlanamayan, soru sormayan öğrencilerin kendi arkadaşlarından yeni bilgiler öğrenmesi daha olasıdır. Bu noktada akran öğretimi devreye girmektedir. Yapılan çalışmalarda, öğrencilerin kendi arkadaşları tarafından anlatılanları daha anlaşılır buldukları görülmüştür (Kavanoz & Yüksel, 2010; Tuncer ve Kahveci (2009)). Twitter gibi uygulamalarda kişilerin ilk eklediklerinin kendi yaş grubu olduğu düşünüldüğünde, eğitimde Twitter kullanımının bu açıdan öğrencilere yarar sağlayacağı söylenebilir.

Öğrenme kuramlarıyla oldukça fazla ilgisi olan Twitter'ın etkin kullanıldığında öğrenmeyi desteklediği görülmektedir. Bu nedenle Twitter'ın eğitimde aktif kullanımının başta öğrenciler olmak üzere öğretim sürecinde yer alan tüm paydaşlar için olumlu sonuçları olacağı söylenebilir.

Twitter'ın Eğitimde Kullanımıyla İlgili Araştırmalar

Twitter'ın her zaman her yerden erişebilir yapısı, kolay içerik oluşturma imkânı, güçlü iletişim ve sosyal destek özelliğiyle cazip bir öğrenme ve öğretme ortamı olmaya başlamıştır (Gülbahar, Kalelioğlu ve Mardan, 2010; McLoughlin ve Lee, 2007).

Grosbeck ve Hotescu (2008), blog ve mikroblogların eğitimde etkin kullanımını araştırdıkları çalışmalarında, öğrencilerin Twitter'ı mesajlaşmak, tartışmalara katılmak ve yeni kaynakları paylaşmak için kullandıklarını gözlemlemişlerdir. Bunun yanında öğrencilerin, etkinlik sonrasında da Twitter'dan olan iletişimlerini devam ettirdiklerini ifade etmişlerdir.

Kroski (2008) Twitter gibi mikroblogların kütüphanelerde okurlar ile iletişim ve etkileşimi artırmak için etkin birer araç olduklarını söylemiştir. Okurların takibi ve kütüphanedeki yeniliklerden haberdar edilmesi, Twitter ile daha kolay olabilmektedir. Bunun yanında okurlar kitaplar hakkında yorumlar yaparak derinlemesine tartışabilmektedirler.

Reinhart, Ebner ve Costa'ya (2009) göre, Twitter konferans ve sempozyumlarda iletişim ve bilgi paylaşımı amaçlı kullanılabilir. Twitter ile bir yandan katılımcılar konferanslarda konularla ilgili yorum yapabilmekte ve düşüncelerini paylaşabilmekteyken diğer yandan da konferans organizasyonu, katılımcılara anlık değişiklikleri iletebilmektedir.

Aspden ve Thorpe (2009)'a göre tablet bilgisayarlar ve akıllı cep telefonları ile Twitter'ın erişilebilirliği artmış ve böylelikle öğrenme ortamındaki sınırlar kalkmıştır. Bu cihazlar Twitter kullanıcılarına her an her yerden güncelleme, içerik oluşturma ve öğrenme öğretme sürecini yaşamlarına entegre etme imkânı sunmuştur.

Wright (2010) yaptığı çalışmasında öğretmen adaylarına staj çalışmalarında Twitter aracılığıyla sorular yönelmiş ve tecrübelerini paylaşmalarını istemiştir. Çalışma sonunda öğrencilerin paylaştıkları ifadelerden; Twitter ile öğrenme sürecinin içerik odaklı yapısının öğrenen odaklı yapıya dönüşebileceği, öğrencilerin yansımalarını 140 karakter ile sınırlandırılmasının eleştirel düşünmeye katkıda bulunabileceği sonucuna varmıştır.

Schmucki ve Meel'e (2010) göre, Twitter gibi sosyal ağlar, okul gibi kurumsal yapılarda kurum çalışanları ve öğrencilerin sürekli iletişiminin ve karar süreçlerine katılımın sağlanmasında, özellikle de ortak kurum politikası belirlenmesinde kullanılabilir. Bunun yanında Ploderer, Howerd ve Thomas (2010) ve Özmen, Aküzüm, Şükür ve Baysal'ın (2011) da belirttiği gibi öğretmenlerin aynı kurumdaki ya da farklı kurumlardaki meslektaşlarıyla, ortak ilgi ve amaca yönelik mesleki öğrenme toplulukları kurarak, kaynak ve tecrübe paylaşımı yapabildiklerini ifade etmişlerdir.

McCool (2011) Twitter kullanan öğretim elemanlarıyla görüştüğü çalışmasında, Twitter'ın farklı zamanlı olarak ders destek amaçlı ya da eşzamanlı olarak harmanlanmış öğrenme ortamları olarak kullanıldığını söylemiştir. Twitter'ın farklı zamanlı olarak sınıf içinde; soru sorma, dönüt verme, içerik, bağlantı, ders programı ve ders notu paylaşımı, sınıf dışında da; güncel olaylardan haberdar olma ya da haberdar etme, işbirlikçi çalışmalar gerçekleştirme ve süreci yönetme şeklinde kullanıldığını belirtmiştir. Öğretim elemanları, Twitter'ın bu kullanım amaçlarının yanında, uzaktan eğitim ya da çevrim içi öğrenme sürecinde yaşanan, sosyal var olma ve çevresel bilinirlik sorunlarına da çözüm üretebileceğini ifade etmişlerdir.

Junco, Heiberger ve Loken'a (2011) göre Twitter öğrencilerin öğrenme sürecindeki sorumluluğunu arttırmaktadır. Johnson'a (2011) göre Twitter sayesinde sınıf dışında öğretmen ve öğrenciler ile iletişim devam etmekte ve böylece aralarındaki sosyal bağ kuvvetlenmektedir. Böylelikle öğrencilerin öğretmenine olan güveni artabilmektedir. Mislan ve Elavsky'a (2011) göre de Twitter özellikle kalabalık sınıflarda sağlanması zor olan öğretmen-öğrenci ve öğrenci-öğrenci iletişimini ve sosyal bağını arttırabilmektedir. Özellikle Twitter'le öğrenciler arkadaşları ve öğretmenleriyle olan iletişimlerini sürekli devam ettirebilmektedirler (Leaver, 2011).

Stieger ve Burger'a (2010) göre, eğitimciler Twitter'ı öğrenme öğretme sürecinde uygulanan programı ve müfredatı değerlendirmek için etkin bir araç olarak kullanabilmektedirler. Eğitimciler hazır soru kalıpları ya da anketler paylaşarak öğrencilerden programla ilgili anında dönüt alabilmekte ve gerekli değişiklikleri yapabilmektedirler.

Yapılan çalışmalar Twitter'ın öğrenme ve öğretme sürecinde bir çok şekilde kullanıldığını göstermektedir. Bu kullanımlar şöyle sıralanabilir:

- İçerik oluşturma ve bilgi paylaşımı
- İletişim ve sosyal bağ kurma
- İşbirlikçi ve katılımcı ortam oluşturma.

Sonuç

Twitter'ın gelişimi ile yaygınlaşan mikroblog mantığının, kişisel blogların yerini aldığı söylenebilir. Her ne kadar bunun nedenlerinden biri olarak, popüler Twitter kullanıcılarının yaşamlarını bu ortamdan

paylaşmaları gösterilebilirse de, mikroblogların çok hızlı bir şekilde birçok insana ulaşmayı da sağlaması Twitter'ın yaygınlaşmasında önemli etkenlerden biridir. Twitter'ın yaygınlaşması ile, teknolojinin evrensel dili bir adım daha ilerlemiş görünmektedir. Özellikle teknoloji ortamında gerçekleşen günlük yazışma dilinin kısaltılması ve çeşitli sembollerin kullanılması tüm dünyada teknolojiye özgü bir dili doğurmuştur, ancak birçok toplumun kendi dillerinin sanal ortamlarda bozulmaması ve yanlış kullanılmaması için bilinçlendiği söylenebilir. Twitter'ın ortaya çıkması ile duygu ve düşüncelerin 140 karaktere sığdırılması, metinsel iletişimde bazı kaygıları da beraberinde getirmektedir, ancak yaşanan ve yaşanacak tüm bu değişimlerin toplum tarafından bir dönüşüm sürecinde değerlendirileceği ve kendi içinde şekil alacağı söylenebilir.

Birçok yazar, doktor, öğretmen, yönetmen, sanatçı gibi toplumun farklı kesimleri tarafından kullanılan Twitter, kimi zaman bir eğlence aracı, kimi zaman her türlü duygu ve düşüncenin paylaşıldığı bir araç olarak kullanılabilir. Bir yazarın yeni kitabını duyurduğu, bir öğretmenin sınıfta gerçekleştirdiği etkinlikleri paylaştığı, sivil toplum örgütlerinin bir araya gelerek kısa sürede organize oldukları ya da bireyin bir film hakkında yorum yaptığı bir ortam olarak kullanılabilir. Bu ve benzeri tüm paylaşımların yaş, meslek, ilgi ve olanaklar gibi değişkenlere göre farklılaştığı gözlenmektedir. Twitter reklamcılıktan pazarlamacığa, iletişimden eğitime birçok alanda kullanılmaya çalışılmaktadır.

Twitter'ın günden güne artan kullanıcı sayısının yanı sıra, her saniye birçok konuda Tweet'ler paylaşılmaktadır. Twitter, sadece bir konuya yönelik haberlerin, yorumların, duygu ve düşüncelerin paylaşıldığı değil, aynı zamanda bir kavrama ya da duruma ilişkin bilgilerin de paylaşıldığı bir sanal ortamdır. Twitter'da merak edilen bir bilgiyi araştırmanın google arama motoruna benzer işlevde olması gelecekte Twitter'ın kullanım amaçlarına yenilerini ekleyecektir. Google arama motorunda ulaşılmak istenen bilgiye ilişkin daha genel sonuçlar ile karşılaşılabilirken, Twitter da ulaşılmak istenen kavramla ilgili daha sınırlandırılmış tartışmalar, yorumlar ve sonuçlar elde edilebilmektedir. Bu nedenle ulaşılmak istenen bilginin son haline ulaşmadan hangi yorum ve tartışma sürecinden geçtiği görülebilmektedir. Bu durum, bireylerin araştırdığı konuyu öğrenmeden önce kendi analiz ve sentezini yapabilmesi konusunda da fayda sağlayabilmektedir.

Bir çok toplum internet erişiminde zaman ve mekan sorununu kaldırmaya yönelik planlar yapmaktadır. Özellikle akıllı telefonların ergonomisi ve taşınabilirliğinin dizüstü bilgisayarlardan daha uygun olması, akıllı telefonlardan Twitter'a bağlanmayı kolaylaştıracaktır. Kişinin her zaman yanında bulundurduğu akıllı telefonu ile Tweet'lere cevap vermesi ya da kendi Tweet'lerini atması daha çok kolaylaşacaktır. Öyle ki Twitter birçok birey için, bazen hangi yemeği yapacağı konusunda fikir isteyen, ne giyeceğine karar veremeyen, yeni doğan çocuğuna isim arayan kişinin ya da o an bulunduğu çevrede restoran önerisi alan kişinin ilk başvuracağı ortam olabilecektir.

Twitter'ın eğitim ortamlarında kullanımı ya da eğitim amaçlı kullanımında önemli etkenlerden biri günümüz dijital yerlilerinin teknolojiyi kullanarak eğitim görmek istemeleridir. Teknoloji kültürü içinde doğan ve yetişen dijital yerliler sınıflarda teknoloji ile eğitim yapmak istemekte teknolojinin işe koşulduğu öğretim ortamlarından zevk almaktadırlar. Öğretmenin sınıfa gelmeden önce işleyeceği konuya ilişkin bir problemi Tweet'lemesi ve öğrencilerin dikkatini çekmesi, konunun dersten önce araştırılmasını ya da konu üzerinde düşünülmesini sağlayabilmektedir. Yine, öğretmenin öğrencilere vereceği projelerin grup çalışmalarıyla Twitter üzerinden yapılması, tartışılması, fikir alışverişinde bulunulması ve konuya ilişkin düşüncelerin yansıtılması sağlanabilmektedir. Bu sayede hem süreç kayıt altında tutulabilmekte, hem de öğrencilerin kendilerini değerlendirmesine olanak verilerek işbirlikli öğrenme gerçekleştirilebilmektedir. Öğrencilerin teknolojiye olan ilgi ve meraklarını öğretim ortamlarında Twitter vb. araçları kullanarak işe koymak bu bağlamda önemli faydalar getirebilmektedir.

Twitter'ın yaygın olarak günlük mesajları, olayları, duygu ve düşünceleri içermesi nedeniyle birçok twitter kullanıcısı kendisi hakkında bilgi sunmaktadır. Yakın gelecekte fotoğrafını çektiğiniz ya da akıllı telefonunuzun kamerası ile görüntüsünü yakaladığınız kişinin, twitter veri tabanında eşleştirmesi yapılarak o kişi ile ilgili size profil bilgileri sunması kaçınılmaz görünmektedir. Bununla birlikte, bir öğretmenin öğrenci gelişim dosyalarını Twitter üzerinde tutması, öğrencisinin paylaştığı Tweet'lerden gelişimini takip edebilmesi, bununla ilgili bilgileri grafiğe dökebilmesi de çok uzak görünmemektedir.

Birçok yeni teknolojinin ilk kullanım sürecinde yaşanan sıkıntı ve problemlerin Twitter ile de yaşanması kaçınılmazdır. Uygunsuz Tweet'lerin atılması, kurumlara ya da kişilere hakarete varan sözlerin yazılması, kişilerin özel yaşamlarını her ayrıntı ve her haliyle paylaşması gibi kullanımların bulunması sorunlar oluşturabilir, ancak bu türden olayların Twitter gibi muhteşem bir öğrenme ortamına dönüşebilecek bir uygulamanın önünü kapamasını önlemek gereklidir. Bu tehdidin önüne geçmek için, toplumun bilinçlendirilmesi, seminerlerin ve etkinliklerin düzenlenmesi biz eğitimcilere düşmektedir.

Kaynakça

- Akbulut, Y. ve Kiyici, M. (2007). Instructional use of Weblogs. *The Turkish Online Journal of Distance Education (TOJDE)*, 8 (3), 6-15.
- Alcatel – Lucent (2008). New communication behaviours in a Web 2.0 world- changes, challenges and opportunities in the era of the information revolution. Ekim 7, 2011 tarihinde http://enterprise.alcatel-lucent.com/private/active_docs/Communication_Behavior_in_a_Web2_0_World_ALU.pdf adresinden alınmıştır.
- Altunay, C. M. (2010). Twitter: Gündelik yaşamın yeni rutini "Pit Pit Net". *İletişim*, 12, 31-56.
- Aslan, B. (2007). Web 2.0 teknikleri ve uygulamaları. XII. "Türkiye'de İnternet" Konferansı Bildirileri, 8-10 Kasım 2007, Ankara içinde (ss. 351–357). Ed. Mustafa Akgül, Ufuk Çağlayan, Ethem Derman ve Attila Özgüt. Ankara.
- Aspden, E., J. ve Thorpe, L., P. (2009). Where do you learn?: Tweeting to inform learning space development. *Educase Quarterly*, 32 (1).
- Atıcı, B. ve Yıldırım, S. (2010). Web 2.0 uygulamalarının e-öğrenmeye etkisi. Akademik Bilişim '10. XII. Akademik Bilişim Konferans Bildirileri, 10-12 Şubat 2010, Muğla Üniversitesi. Ekim 7, 2011 tarihinde <http://ab.org.tr/ab10/bildiri/118.doc> adresinden alınmıştır.
- Avenoğlu, B. (2005). *Using mobile communication tools in web based instruction*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara
- Boyd, D., Golder, S. ve Lotan, G. (2010). *Tweet Tweet Retweet: Conversational aspects of Retweeting on Twitter*. Proceedings of HICSS-43, Kauai, HI, 6 Ocak 2010. Ekim 7, 2011 tarihinde <http://www.danah.org/papers/TweetTweetRetweet.pdf> adresinden alınmıştır.
- Brian, P., Blake, Agarwal, N., Wigand, R.P. ve Wood, J.D. (2010). *Twitter quo vadis: Is twitter bitter or are tweets sweet?* Information Technology: New Generations, Third International Conference, 1257–1260.
- Burgess, M. L. ve Caverly, D. C. (2009). Techtalk: Second life and developmental education. *Journal of Developmental Education*, 32(3), 42-43.
- Burke, S. C. ve Snyder, S. L. (2008). YouTube: An innovative learning resource for college health education courses. *International Electronic Journal of Health Education*, 11, 39-46.
- Caverly, D. C. ve Ward, A. (2008). Techtalk: Wikis and collaborative knowledge construction. *Journal of Developmental Education*, 32(2), 36-37.
- Chen, G. (2011). Tweet this: A uses and gratifications perspective on how active Twitter use gratifies a need to connect with others. *Computers in Human Behavior*, 27, 755-762.

- Dawson, R. (2007, Mayıs 30). Launching the Web 2.0 framework. Ekim 7, 2011 tarihinde http://rossdawsonblog.com/weblog/archives/2007/05/launching_the_w.html adresinden alınmıştır.
- Elavsky, C. M., Mislan, C., ve Elavsky, S. (2011). When talking less is more: Exploring outcomes of Twitter usage in the large lecture hall. *Learning, Media and Technology*, 36(3), 215-233.
- Fitton, L., Gruen, M. ve Poston, L. (2010). *Twitter for dummies*. (2. ed.). Kanada: Indianapolis, Wiley Publishing.
- Greenhow, C. (2009). Tapping the wealth of social networks for professional development. *Learning & Leading with Technology*, 36(8), 10-11.
- Grosseck, G. ve Holotescu, C. (2008). Can we use Twitter for educational activities?. *The 4th International Scientific Conference: eLearning and software for Education*. Ekim 5, 2011 tarihinde <http://www.morsmal.org/documents/members/admin/Can-we-use-Twitter-for-educational-activities.pdf> adresinden alınmıştır.
- Gülbahar, Y., Kalelioğlu, F. ve Madran, O. (2010). Sosyal ağların eğitim amaçlı kullanımı. XV. "Türkiye'de İnternet" Konferansı Bildirileri. Ekim 7, 2011 tarihinde http://orcun.madran.net/yayinlar/sosyal_aglarin_egitim_amacli_kullanimi.pdf adresinden alınmıştır.
- Honeycutt, C. ve Herring, S. C. (2009). Beyond microblogging: Conversation and collaboration via Twitter. *Proceedings of the Forty-Second Hawai'i International Conference on System Science*: Los Alamitos.
- Huberman, B.A., Romero, D.M., ve Wu, F. (2009). Social networks that matter: Twitter under the microscope. *First Monday*, 14, 1-5.
- Java, A., Song, X., Finin, T. ve Tseng, B. (2009). Why we Twitter: An analysis of microblogging communities. *Advances in Web Mining and Web Usage Analysis*. 5439, 118-138.
- Johnson, K. A. (2011). The effect of Twitter posts on students' perceptions of instructor credibility. *Learning, Media and Technology*, 36(1), 21 - 38.
- Junco, R., Heiberger, G., ve Loken, E. (2011). The effect of Twitter on college student engagement and grades. *Journal of Computer Assisted Learning*, 27(2), 119-132.
- Karaman, S., Yıldırım, S. ve Kaban, A., (2008), Öğrenme 2.0 Yaygınlaşıyor: Web 2.0 Uygulamalarının Eğitimde Kullanımına İlişkin Araştırmalar ve Sonuçları, *İnet-tr'08 XIII. Türkiye'de İnternet Konferansı*, 22-23 Aralık 2008, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Kavanoz, S. ve Yüksel, G. (2010). An investigation of peer-teaching technique in student teacher development [Special issue]. *The International Journal of Research in Teacher Education*. 1, 1-19
- Keegan, D., (2005). *The Future of Learning: From eLearning to mLearning*. Eylül 06, 2011 tarihinde http://www.fernuni-hagen.de/ZIFF/ZP_119.pdf adresinden alınmıştır.
- Kesim, E. ve Agaoglu, E. (2007). A Paradigm Shift in Distance Education: Web 2.0 and Social Software. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 8(3), 66-75.
- Kierkegaard S, (2010). Twitter thou doeth? *Computer Law & Security Review*, 26(6), 577-594.
- Kroski, E. (2008). All a Twitter: Want to try microblogging?. *School Library Journal*, 54(7), 31-35.
- Kwak, H., Lee, C., Park, H. ve Moon, S. (2010). What is twitter, a social network or a news media? *Proceedings of the 19th International Conference on World Wide Web (WWW '10)*. ACM, New York, NY, USA, 591-600.
- Leaver, T. (2011). Twittering Informal Learning and Student Engagement in First-Year Units. In Anthony Herrington (içinde) *Blended Learning*. Ekim 7, 2011 tarihinde http://www.tamaleaver.net/cv/LeaverT_TwitteringInformalLearning_preprint.pdf adresinden alınmıştır.
- Manzo, K. K. (2009). Twitter lessons in 140 characters or less. *Education Week*. Ekim 08, 2011 tarihinde <http://bibumu2.pbworks.com/f/Twitter+para+ense%C3%B1ar.pdf> adresinden alınmıştır.

- McCool, L.B. (2011). *Pedagogical use of Twitter in the university classroom*. Unpublished Master's Thesis, Iowa State University, Ames, Iowa.
- McLoughlin, C ve Lee, M. J. W. (2008). The three P's of pedagogy for the networked society: Personalization, participation, and productivity. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 20(1), 10-27.
- McLoughlin, C. ve Lee, W., J., M. (2007). Social software and participatory learning: pedagogical choices with technology affordances in the web 2.0 era. *Ascilite Bildiri Metni*. Ekim 10, 2011 tarihinde <http://www.ascilite.org.au/conferences/singapore07/procs/mcloughlin.pdf> adresinden alınmıştır.
- Mischaud, E. (2008). *Twitter: Expressions of the Whole Self*. Unpublished Master's Thesis, London School of Economics, Department of Media and Communications, UK.
- Office of The Vice-Provost (Information Technology). (2005). *E-learning report: A foundation for transformation*. University of Alberta. Ekim 7, 2011 tarihinde http://www.vpit.ualberta.ca/elearning/reports/elearning_report/pdf/report_3.0.pdf adresinden alınmıştır.
- O'Reilly, T. (2007). What is Web 2.0: design patterns and business models for the next generation of software. *Communication & Strategies*, 65, 1st Quarter, 17-39.
- O'Reilly, T. ve Milstein, S. (2009). *The Twitter Book*. Sebastopol: O'Reilly Media.
- Özmen, F., Aküzüm, C., Sünkür, M. ve Baysal, N. (2011). Sosyal ağ sitelerinin Eğitsel ortamlardaki işlevselliği. 6th International Advanced Technologies Symposium (IATS'11). Ekim 7, 2011 tarihinde <http://web.firat.edu.tr/iats/cd/subjects/Instructional/ITE-9.pdf> adresinden alınmıştır.
- Ploderer, B., Howard, S. ve Thomas, P. (2010). Collaboration on social network sites: amateurs, professionals and celebrities. *Computer Supported Cooperative Work*, 19(5), 419-455.
- Reid, J (2011). "We don't Twitter, we Facebook": An alternative pedagogical space that enables critical practices in relation to writing. *English Teaching: Practice and Critique*, 10(1), 58-80.
- Reinhardt, W. Ebner, M. Beham, G. ve Costa, C. (2009). How People are using Twitter during Conferences. In V. Hornung-Prähauer and M. Luckmann (Eds.) *Creativity and Innovation Competencies on the Web*, Proceedings of the 5th EduMedia Conference, St Virgil Conference Centre, Salzburg, Austria. p. 145-156.
- Senemoğlu, N. (2009). *Gelişim öğrenme ve öğretim: Kuramdan uygulamaya*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık
- Schmucki, L. ve Meel, S., K.(2010). Social Networking in Education: Practices, Policies, and Realitie. Ekim 10, 2011 tarihinde <http://www.mmseducation.com/register2010/> adresinden alınmıştır.
- Selwyn, N. (2007). Web 2.0 applications as alternative environments for informal learning - a critical review. CERI-KERIS International Expert Meeting on ICT and Educational Performance, Cheju National University, South Korea. Ekim 7, 2011 tarihinde <http://www.oecd.org/dataoecd/32/3/39458556.pdf> adresinden alınmıştır.
- Siemens, G. (2004). *Connectivism: A learning theory fort he digital age*. Ekim 6, 2011 tarihinde <http://www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm> adresinden alınmıştır.
- Stelzner, M. (2010). Social Media Marketing Industry Report: How marketers are using social media to grow their businesses. Ekim 5, 2011 tarihinde <http://www.socialmediaexaminer.com/social-media-marketing-industry-report-2010/> adresinden alınmıştır.
- Stieger, S., ve Burger, C. (2010). Let's go formative: Continuous student ratings with Web 2.0 application Twitter. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 13(2), 163-167.
- Şendağ, S. (2008). Web'de yeni eğilimler: öğrenme ortamlarına entegrasyonu. Proceedings of 8th International Educational Technology , 995-1001, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Tuncer, A.T. ve Kahveci, G. (2009). Az gören 8. sınıf öğrencilerine kavram haritasıyla özet çıkarma becerisinin akran aracılığı ile öğretimi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(4),853-877
- Williams, R., Karousou, R. ve Mackness, J. (2011). Emergent learning and learning ecologies in Web 2.0. *International Review of Research in Open and Distance Learning*, 12(3), 39-59.

Wright, N. (2010). Twittering in teacher education: Reflecting on practicum experiences. *Open learning: The Journal of Open, Distance and e-Learning*, 25(3), 259–265.

EXTENDED ABSTRACT

The role of technology in our lives changes every day. The social networking traffic takes an important part in this new era and an enormous community arises with several characteristics. The speed of virtual production and consumption move ahead of the decision making related to exact information. At this point social networking sites (SNSs) sharing practical knowledge and experience gain importance and as versions of Web change, types of knowledge shared vary through SNSs.

In Web 2.0, users can simply create and edit web pages. They are not only consumers but also producers, now. They can create their own contents, classify and share them with others. While performing all these complex actions, they do not even need any technical knowledge. The best known technologies coming with Web 2.0 are web blogs, AJAX, API, folksonomies, mashups, RSS, tag clouds, tagging, virtual worlds, XML and micro blogs. Twitter; for example, is the best known micro blogging environment. Users in Twitter can follow any people they want and they can create their own professional network. In Twitter, users can share their ideas, thoughts, pictures, videos and web links in a space which allows you to write just 140 characters. The other users can comment this sharing or Retweet to make it seen by other users which belong to their networks. These features of Twitter make it one of the best social networks in Internet. Transferring of expressions and cases with the text which is limited to 140 characters is the microblogging feature of Twitter; followers spread across a network is the social networking feature. In 2006, technology entrepreneurs, Evan Williams, Jack Dorsey and Biz Stone developed Twitter that has emerged as SMS (text messaging) on the Internet. Especially using Twitter via mobil technologies (SMS or Internet network) increases the speed and accessibility of Twitter. Being a part of social network, learning millions of people's ideas, feelings, interests, writing notes to life, sharing thoughts and being in contact with their environment and World are some of the causes of connecting to Twitter; (Fitton, Gruen and Poston, 2010). In addition, according to Grosseck and Holotescu (2008), Twitter can be used for marketing, politics, media and educational purposes. One of the most important gains of Twitter is learning. Users receive direct or indirect information from their friends, families, teachers, news groups, famous people. At this point learning theories discussing social networking gain importance.

Twitter is used for sharing information frequently. In this respect the relationship between Twitter and learning theories is striking. This social network site is mostly associated with online learning, mobile learning, situated learning, connectivism learning, collaborative learning and peer learning theories. Among these connectivism, collaborative learning and peer learning theories can be interpreted as more relevant to Twitter. Taking into account the immediate acquisition of knowledge, it can be said that Twitter is also important for connectivism. Collaborative learning theory is the other one relevant to Twitter. Previous studies showed that, social networks in general and especially Twitter, enhances collaborative learning (Honeycutt and Herring, 2009; Manzo, 2009, McCool, 2011). It can be said that, this kind of applications facilitate collaborative learning both for students and teachers. They also resolve the necessity and difficulty of coming together for students and provide the opportunity of controlling all grup members performance for teachers. Studies have shown that, students find it more understandable when explained by pers (Kavanoz and Yüksel, 2010; Tuncer and Kahveci, 2009). It is clear that students follow their friends first and in this perspective using Twitter for educational purposes is useful for student collaboration.

Twitter is a social network and micro blog which provides easily creating content, perfect communication and accessibly structure from anywhere. Thus Twitter is a useful social network which is used in education and teaching. Many researchers have begun to explore the use of Twitter in education (Gülbahar, Kalelioğlu and Mardan, 2010; McLoughlin and Lee, 2007).

According to Grosseck and Hotescu (2008), blogs and mikroblogs like Twitter can be used for messaging, participating to discussion and sharing resources. Also Twitter can be used for creating lesson content and reaching sources from anywhere at any time by mobile devices like phone or tablets (Aspden and Thorpe, 2009). Wright (2010) in his study indicated that students' critical thinking skills and creativity can be improved by which limited to 140 characters in Twitter for expression.

Twitter is helpful not only for students but also for teachers, managers and other staffs. Teachers can communicate and share their ideas or knowledge's with colleagues (Ploderer, Howerd and Thomas, 2010; Özmen, Aküzüm, Şükür and Baysal, 2011). Teachers, school administrators, students and the other staffs in school can participate in decision process of school rules, politics etc. (Schmucki and Meel, 2010).

As a result Twitter can be used for;

- Creating content and sharing information
- Communication
- Creating cooperative and participatory environment

Due to all these opportunities offered by Twitter, educators wanted to use it more. Worthy of notice, it presents not only the opportunities but also problems like the other technological developments. It is possible that problems arise in the first use of most new technologies . These problems can be as sending inappropriate Tweet, sending scornful expression, to share one's private life without permisison. However, these problems must not stop Twitter's learning potential. Therefore it should be educators' role to raise awareness by organizing seminars and activities .